

DZIENNIK URZĘDOWY

ZARZĄDU CYWILNEGO ZIEM WSCHODNICH.

CENA NUMERU 2 Mk. Prenumerata miesięczna wynosi mk. 20 za egz. „Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz jednoszpaltowy 3 mk. Najmniejsze ogłoszenie 30 mk. Sprzedaż numerów „Dziennika Urzędowego” odbywa się w Administracji „Dziennika Urzędowego” i w księgarni J. Zawadzkiego w Wilnie.

Redakcja i Administracja — ul. św. Magdaleny 2.

- T R E Ś Ć: II. 641. Rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 22 marca r. 1920 w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 lipca r. 1919, dotyczących akcji rejestracji i oszacowania strat wojennych.
642. Rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 26 marca r. 1920, dotyczące karalności przygotowania do pędzenia napojów wysokowych.
643. Rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 29 marca r. 1920 w przedmiocie wydawania świadectw lekarskich osobom podróżującym koleją.
- IV. 644. Okólnik Wydziału Likwidacji Strat Wojennych z dnia 22 marca r. 1920 w sprawie instrukcji dla komisji szacunkowych przy ustalaniu i szacunku strat wojennych.
645. Okólnik Szefa Sekcji Gospodarczej Komisarjatu Generalnego Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich z dnia 26 marca r. 1920, zawierający przepisy o opłatach za czynności urzędów miar.
- VIII. 646—Ogłoszenie.

II.

641.

ROZPORZĄDZENIE

(1244/519) Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 lipca r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. № 11 z dnia 14 sierpnia r. 1919 poz. 89), dotyczących akcji rejestracji i oszacowania strat wojennych.

W związku z rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 7 lutego

r. 1920 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 11 z dnia 14 lutego r. 1920 poz. 181) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 lipca r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. № 11 z dnia 14 sierpnia r. 1919 poz. 89) w sprawach, dotyczących ustalania świadczeń i strat wojennych, wynikłych przy operacjach wojsk polskich, pozostaje bez zmiany, w sprawach zaś, dotyczących ustalania świadczeń i strat wojennych, wynikłych na skutek działań wojsk oraz władz cywilnych nie polskich, zostaje zmienione w sposób określony w artykułach poniższych.

Art. 2. Rejestracja i oszacowanie strat wojennych, wynikłych na skutek działań wojsk oraz władz cywilnych niepolskich pozostaje nadal w kompetencji Wydziału Likwidacji Strat Wojennych, utworzonego przy Ekspozyturze Komisarjatu Generalnego w Warszawie.

Art. 3. Do kompetencji Wydziału Likwidacji Strat Wojennych należy: rejestracja i oszacowanie strat wojennych i świadczeń, wynikłych na skutek działań władz wojskowych i cywilnych niepolskich, celem zgromadzenia materiałów i danych rozrachunkowych dla rozrachunku między państwowego.

Art. 4. Za podlegające rejestracji i oszacowania uznane są świadczenia i straty bezpośrednie, wyrządzone z powodu działań władz wojskowych i cywilnych niepolskich, a wyniki te wskutek:

- 1) rekwizycji, sekwestra, kwaterunku, wywiezienia wkładów do banków i innych instytucji rządowych z kraju ewakuowanych,
- 2) przymasowej sprzedaży, przymasowego zarządu lub eksploatacji, przymasowej umowy, kontrybucji, konfiskaty, świadczeń osobistych i danin przymasowych,
- 3) zniszczenia i uszkodzenia majątności,
- 4) kradzieży i rabunku, przymasowej ewakuacji oraz ucieczki z obszarów przez nieprzyjaciela zajętych lub przez niego zagrożonych,
- 5) niedotrzymania przez okupantów umów dobrowolnych i
- 6) szkód wyrządzonych osobom cywilnym na zdrowiu i życiu.

Art. 5. Koszty ustalenia i oszacowania strat wojennych ponosi Zarząd Cywilny Ziemi Wschodniej, pozostawiając sobie prawo potrącenia kosztów rejestracji przy ewentualnej wypłacie odszkodowania wojennego.

Art. 6. Podania i dokumenty w tych sprawach wolne są od opłat stemplowych i skarbowych.

Art. 7. Dla ustalenia i oszacowania strat wojennych tworzą się w urzędach powiatowych z ramienia Wydziału Likwidacji Strat Wojennych komisje szacunkowe powiatowe oraz w urzędzie Komisarza Zarządu Cywilnego w Wilnie — Komisja Szacunkowa na miasto Wilno.

Art. 8. Nadzór i kontrolę nad działalnością komisji szacunkowych pełnią ustanowieni przez Wydział w okręgach Wileńskim, Brzeskim i Mińskim inspektorzy okręgowi likwidacji strat wojennych.

Art. 9. Inspektorzy okręgowi wykonywają swe czynności służbowe w myśl instrukcji, otrzymywanych z Wydziału Likwidacji Strat Wojennych, przyczem w celu uzgodnienia swej działalności z organami administracyjnymi, komunikują się z naczelnikami okręgów, którym przysługuje prawo ogólnego nadzoru.

Art. 10. Każda strata może być oszacowaną tylko przez komisję szacunkową, w której okręgu owa strata wyrządzoną została.

Art. 11. Komisja szacunkowa powiatowa składa się:

- a) z prezesa wyznaczonego przez Wydział Likwidacji Strat Wojennych na wniosek inspektora okręgowego,
- b) z sędziego pokoju delegowanego przez sąd okręgowy,
- c) z przedstawiciela skarbowości delegowanego przez władze skarbowe okręgowe,
- d) z 1 przedstawiciela własności rolnej, 1 — mniejszej i 1 przedstawiciela miasta, zaproszonych przez prezesa komisji w porozumieniu z inspektorem okręgowym i odpowiednimi instytucjami samorządowymi lub społecznymi.

Komisja szacunkowa miejska w Wilnie składa się z osób, wymienionych w punktach a, b, c, oraz z następujących przedstawicieli: 1 od organizacji właścicieli nieruchomości miejskich, 2 — od handlu i przemysłu i 1 — do Zarządu Miejskiego.

Wyżej wymienione instytucje i organizacje delegują do komisji szacunkowych powiatowych, oprócz swoich przedstawicieli, także i ich zastępców, którzy w razie nieobecności właściwego przedstawiciela, biorą udział w pracach komisji z głosem decydującym.

Art. 12. Przy rozpatrywaniu spraw, przewidzianych w art. 3 p. 6, uczestniczą obowiązkowo sędzia pokoju i lekarz, w charakterze rzeczoznawcy.

Art. 13. Dla spełnienia poszczególnych zleceń na miejscu, komisje powiatowe mogą delegować kogokolwiek ze swych członków lub też przekazać wykonanie potrzebnych czynności komisjom gminnym, tworzoną, w miarę potrzeby, przez komisję powiatową w charakterze organów pomocniczych. Skład komisji gminnej wyznacza odnośna komisja powiatowa.

Art. 14. Posiedzenia komisji powiatowej są prawomocne, jeżeli oprócz prezesa, uczestniczą w nich co najmniej dwóch członków komisji. W razie nieobecności prezesa, miejsce jego zastępuje wice-prezes, mianowany z pośród członków komisji przez Wydział Likwidacji Strat Wojennych na wniosek inspektora okręgowego.

Przy każdej komisji szacunkowej powiatowej urządza się utworzona z ramienia Wydziału Likwidacji Strat Wojennych kancelaria.

Art. 15. Prezesi komisji szacunkowych powiatowych oraz urzędnicy kancelarii są stałymi urzędnikami komisji, jako tacy pobierają pensje stałe. Inni członkowie komisji szacunkowych otrzymują wynagrodzenie za każde posiedzenie osobno, a w razie delegowania — zwrot kosztów podróży; wysokość tych wynagrodzeń określi Wydział Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 16. Wydział Likwidacji Strat Wojennych wykonywuje kontrolę i dozór nad działalnością komisji szacunkowych przy pomocy inspektorów okręgowych.

Art. 17. Poszkodowanemu służy prawo odwołania się od orzeczenia komisji szacunkowej

powiatowej do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych w terminie 15-dniowym od daty powiadomienia poszkodowanego o rozpatrzeniu jego sprawy.

Odwolanie się poszkodowanego złożone być winno w powyższym terminie na ręce właściwej komisji szacunkowej powiatowej, która odsyła je wraz z całym operatem do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 18. Wszystkie orzeczenia komisji powiatowej szacunkowej wraz z całymi operatami przekazują się do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 19. Wzywani przez komisję powiatową świadkowie składają zeznania pod przysięgą według roty, stosowanej w sądach, a w razie niemożliwości dają uroczyście przyrzeczenie świadczenia zgodnie z prawdą.

Art. 20. Podający świadomie fałszywe dane w postępowaniu przed komisjami szacunkowymi karani będą, jak za fałszywe zeznanie, dane przed sądem. Orzecznictwo w tych sprawach należy do sądów zwyczajnych.

Art. 21. Niestawienie się świadków, wezwanych przez komisję, pociąga za sobą skutki, przewidziane w art. 91 Ustawy Postępowania Cywilnego.

Art. 22. Wszelkie przepisy wykonawcze wydaje Wydział Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 23. Wszelkie instytucje i organizacje, trzniące się dotychczas rejestracją strat wojennych na terenach, podległych Zarządowi Cywilnemu Ziemi Wschodnich, obowiązane są przerwać akcję rejestracyjną i przekazać posiadane operaty do odnośnej powiatowej komisji szacunkowej.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Zarządu Cywilnego Ziemi Wschodnich.

Wilno, dnia 22 marca r. 1920.

Komisarz Generalny

w Z.

(—) *E. Iwaszkiewicz.*

642.

ROZPORZĄDZENIE

(1281/527) Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich, dotyczące karalności przygotowania do pędzenia napojów wysokokowych.

Na podstawie rozkazu Naczelnego Wodza Wojsk Polskich z dnia 12 maja r. 1919 o or-

ganizacji Zarządu Cywilnego Ziemi Wschodnich (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 3 z dnia 14 czerwca r. 1919 poz. 15) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Winni urządzenia tajnej gorzelnii, nie paszczonęj jeszcze w rach, lub też winni przechowywania aparatów, względnie przyrządów, służących wyłącznie do pędzenia napojów wysokokowych, alegalną karze więzienia do lat dwóch, łącznie z grzywną od 5.000 do 20.000 marek. Urządzenia gorzelniane i zapasy sarowców alegalną konfiskacie na rzecz skarbu.

Art. 2. Do spraw, wspomnianych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, stosują się przepisy artykułów 2—7 rozporządzenia z dnia 19 listopada r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 35 z dnia 27 listopada r. 1919 poz. 401).

Art. 3. Sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem i przepisy uchylają się.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Zarządu Cywilnego Ziemi Wschodnich.

Wilno, dnia 26 marca r. 1920.

Komisarz Generalny

w Z.

(—) *E. Iwaszkiewicz.*

Szef Sekcji Sprawiedliwości

(—) *F. Dutkiewicz.*

643.

ROZPORZĄDZENIE

(1341/530) Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich w przedmiocie wydawania świadectw lekarskich podróżującym koleją.

Celem uniknięcia przenoszenia chorób zakaźnych podczas podróżowania koleją w porozumienia z prezesem Dyrekcji Wileńskiej Kolei Państwowych zarządzam co następuje:

Art. 1. Poczynając od dnia 10 kwietnia r. 1920 bilety kolejowe na przejazd z Wilna i Grodna do Białegostoku i dalej, w stronę Warszawy, będą sprzedawane tylko osobom zaopatrzoną w świadectwa lekarskie.

Art. 2. Świadectwa takie wydawane będą bezpłatnie w Wilnie, Grodnie i Białymstoku przez lekarzy pidemicznych, specjalnie do tego apowonionych.

Art. 3. Osobom adającym się w stronę Warszawy z innych stacji, położonych pomiędzy Wilnem i Białymstokiem, będą sprzedawane bilety jedynie do Białegostoku.

Odbycie dalszej podróży i nabycie odnośnego biletu będzie zależne od uzyskania świadectwa na stacji Białystok od lekarza.

Art. 4. Urzędnicy i ich rodziny mogą otrzymywać świadectwa od lekarzy odpowiednich urzędów.

Przejazd kolejowców będzie się odbywał na zasadzie osobnych przepisów, a rodzin kolejowców na zasadzie świadectw, wydawanych również przez lekarzy kolejowych.

Art. 5. Świadectwa są jednorazowe, ważne na przeciąg 3 dni.

Art. 6. O terminie wprowadzenia świadectw na innych liniach nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Wilno, dnia 29 marca r. 1920.

Komisarz Generalny

w z.

(—) *E. Iwaszkiewicz.*

Prezes Dyrekcji Wileńskiej Kolei Państwowych

(-) *E. Landsberg.*

IV.

644.

OKÓLNIK

(1282/528) Wydziału Likwidacji strat Wojennych, zastępujący okólniki, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Zarz. Cyw. Z. W. poz. 93, 94, 193, 231 i 242 z r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. № 11 z dnia 19 sierpnia r. 1919, № 20 z dnia 1 października r. 1919, № 22 z dnia 24 października r. 1919 i № 23 z dnia 25 października r. 1919) w sprawie instrukcji dla komisji szacunkowych powiatowych przy ustalaniu i szacunku strat wojennych.

Na podstawie rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 lipca

r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 11 z dnia 14 sierpnia r. 1919 poz. 89, art. 13) Wydział Likwidacji Strat Wojennych ustanawia, co następuje:

Art. 1 Przed rozpoczęciem czynności członkowie komisji szacunkowych (powiatowych i gminnych), nie będący urzędnikami państwowymi, składają przysięgę lub aroczyste przyrzeczenie na piśmie.

Art. 2. Prezes odnośnej komisji, w porozumieniu z inspektorem okręgowym, przedstawia do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych do zatwierdzenia wnioski o mianowaniu urzędników.

Art. 3. Dłoty członków komisji szacunkowych powiatowych będą obliczane według VII kategorii, a członków komisji gminnej według kategorii IX.

Członkowie komisji — urzędnicy pobierają długi stosownie do zarządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 22 listopada r. 1919 (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 36 z dnia 29 listopada r. 1919 poz. 410).

Art. 4. Prezes komisji szacunkowej powiatowej zwołuje posiedzenie komisji, przewodniczy na nich, kieruje wszystkimi pracami komisji oraz zarządza jej skarbowością.

Art. 5. Uchwały zapadają w komisji większością głosów. W razie równości głosów, głos przewodniczącego przeważa.

Art. 6. Członek komisji szacunkowej powiatowej nie może brać udziału w rozpatrywaniu sprawy, jeżeli:

- 1) osobiście jest w niej zainteresowany,
- 2) poszkodowany jest jego krewnym lub powinowatym do czwartego stopnia włącznie,
- 3) ma proces cywilny z poszkodowanym lub jego małżonką,
- 4) dał w tej sprawie swoją opinię na piśmie przed złożeniem deklaracji przez poszkodowanego.

Art. 7. Wszelkie podania składają się do kancelarii komisji szacunkowej powiatowej. Każda strata może być szacowana tylko przez tę komisję, w której okręgu owa strata nastąpiła. Jeżeli posiadłość poszkodowanego znajduje się na pograniczu okręgów, które należą do kompetencji kilku komisji szacunkowych powiatowych, to kompetentną w ustaleniu i oszacowaniu straty będzie ta komisja szacunkowa powiatowa, w której obrębie działania znajduje się główna siedziba poszkodowanej jednostki gospodarczej.

Art. 8. Po otrzymaniu deklaracji kancelaria wciąga jej treść do dziennika zgłoszeń, zawierającego następujące rubryki:

- a) numer kolejny,
- b) data otrzymania deklaracji,
- c) nazwisko i imię poszkodowanego i pełnomocnika, o ile deklarację składa nie sam poszkodowany,

- d) adres poszkodowanego lub jego pełnomocnika,
- e) ilość załączników,
- f) kategoria strat (rolne, przemysłowe i t. p.),
- g) suma strat zgłoszonych,
- h) data posiedzenia komisji,
- i) streszczenie orzeczenia komisji,
- j) data i numer powiadomienia poszkodowanego o orzeczeniu komisji,
- k) data i numer odwołania ze strony poszkodowanego,
- l) data i numer adestania akt do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 9. Do zgłoszenia strat wojennych uprawnieni są wszyscy poszkodowani, a także użytkownicy i depozytariusze. W wypadkach wspólnej własności lub sukcesji nie należy wymagać od zgłaszającego straty zbytecznych formalności.

Deklaracje zgłaszające mogą: w imieniu nieletnich lub ubezwłasnowolnionych — opiekun lub kurator, w imieniu osób prawnych — ich upoważnieni przedstawiciele, w imieniu ciał komunalnych — zarząd tych ciał.

Wierzyciel może zgłosić deklarację, o ile dłużnik, zaniedbując zgłoszenia strat, działa na szkodę interesów wierzyciela.

Art. 10. Zgłoszenia przyjmowane będą od tych towarzystw akcyjnych i spółek, w których na ostatnich zebraniach ogólnych przed dniem 1-go sierpnia r. 1914 liczba zgłoszonych akcji lub udziałów obywateli, stale zamieszkających na terenie, podległym Zarządowi Cywilnemu Ziemi Wschodniej, wynosiła większość ogółu emitowanych przez te towarzystwa akcji lub udziałów.

Art. 11. Jeżeli, w razie niezgłoszenia strat przez właściciela, zadeklaruje je wierzyciel, użytkownik lub depozytariusz, to komisja szacunkowa powiatowa obowiązana jest zawiadomić o tem właściciela drogą wezwania lub publikacji.

Art. 12. O ile w imieniu nieobecnych w kraju poszkodowanych nie nastąpiło do dnia 15 czerwca r. 1920 zgłoszenie strat, to władze komunalne miejsca zniszczenia winny są dokonać tego w miarę posiadanych przez nie danych.

Art. 13. Komisje szacunkowe powiatowe obowiązane są zawiadomić władze komunalne o ciągłym na nich obowiązku i terminie, stosownie do art. 13.

Art. 14. Podstawą zgłoszenia o stratach wojennych stanowi deklaracja poszkodowanego.

Art. 15. Prezes komisji powiatowej, po dokładnem zaznajomieniu się ze sprawą, może, jeśli zachodzi potrzeba, odesłać sprawę do komisji gminnej dla stwierdzenia strat na miejscu, delegować w tymże celu członków lub urzędników komisji i wogóle użyć wszelkich dostępnych środków dla wyjaśnienia zachodzących wątpliwości i należytego przygotowania sprawy pod obrady komisji.

Art. 16. Komisja szacunkowa powiatowa przed

przystąpieniem do oceny strat może zbadać świadków i poszkodowanego, wyzwać ekspertów, uchylić podanie poszkodowanego w razie bezpodstawnych pretensji, otrzymaną z komisji gminnej sprawę zwrócić do ponownego lub dodatkowego rozpatrzenia, pociągnąć świadków do odpowiedzialności sądowej w razie wykrycia fałszu w ich zeznaniach i t. p.

Art. 17. Zeznania świadków zostają zaprotokółowane i przez nich podpisane. O ile świadek jest niepiśmienny, zeznania jego, po przeczytaniu wobec świadka, podpisuje prezes komisji. Protokoły te dołącza się do akt poszkodowanego.

Art. 18. O dniu rozpatrzenia sprawy prezes komisji powinien zawczasu powiadomić poszkodowanego. Sposób powiadomienia zależy od oznaczenia prezesa.

Art. 19. Niestawiennictwo poszkodowanego nie wstrzymuje dalszego biegu sprawy.

Art. 20. Po rozważeniu sprawy i powzięciu przez komisję uchwały, spisane zostaje orzeczenie według wzoru, przesłanego komisjom przez Wydział Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 21. Orzeczenia sporządza kancelaria komisji w 2 egzemplarzach, jeden egzemplarz pozostaje w aktach, drugi doręcza się poszkodowanemu w razie jego żądania.

Art. 22. W przeciągu 15 dni od daty powiadomienia zainteresowanego o rozpatrzeniu jego sprawy, poszkodowany ma prawo wnieść zażalenie na decyzję komisji powiatowej. Zażalenie to winno być złożone do komisji powiatowej, która w terminie 7 dniowym od dnia złożenia przesyła je do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych wraz ze sporządzonym operatem i swoim wyjaśnieniem strony merytorycznej odwołania.

Art. 23. Komisja Szacunkowa Powiatowa ustala: datę, miejsce, przedmiot, wartość, kategorię i sprawę poniesionej przez poszkodowanego straty.

Art. 24. W wypadkach rekwizycji komisje szacunkowe powiatowe stwierdzają czy został wydany kwit rekwizycyjny, przez kogo mianowicie, na jaką sumę, czy nie był już opłacony częściowo, lub całkowicie, oraz czy suma figurująca na kwicie odpowiada rzeczywistej wartości przedmiotów zarekwirowanych. W razie przeciwnym komisja szacunkowa powiatowa może ustalić, na podstawie norm szacunkowych, faktyczną cenę zarekwirowanych obiektów.

Art. 25. W razie, jeżeli strata poniesioną została przez poszkodowanego wskutek bezpośrednich zarządzeń obcych władz wojskowych i cywilnych, to komisja powinna sprawdzić na zasadzie bądź dokumentów, bądź zeznań świadków, że zarządzenia takie faktycznie miały miejsce.

Art. 26. Wydane na piśmie rozporządzenie władz powinno być w odpisie dołączone do akt poszkodowanego. W braku piśmiennego rozporządzenia stwierdzić należy przez jakie władze i z ramienia jakiego państwa wydane zostały odpowiednie zarządzenia.

Art. 27. Komisja szacunkowa powiatowa określa, do jakiej kategorii zaliczyć należy straty poszkodowanego, a więc do kategorii strat rolnych, przemysłowych, handlowych, rzemieślniczych lub ogólnych i zależnie od tego, ustalając wysokość strat, stosuje normy szacunkowe, opracowane dla tych kategorii.

Art. 28. Poszkodowany we własnym interesie powinien dostarczyć komisji szacunkowej wszelkie dokumenty, będące w jego posiadaniu, a mogące mieć znaczenie przy ustalaniu i oszacowaniu strat przez niego poniesionych. Niemniej komisja szacunkowa powiatowa może żądać od poszkodowanego, w celu zbadania sprawy, przedstawienia wszelkich dokumentów, polis, planów, rejestrów, kosztorysów, ksiąg handlowych, rachunków, inwentarzy, umów, korespondencji i t. d. i fachowego opracowania tych dokumentów. Niezasprawiedliwione uchylanie się poszkodowanego od przedstawienia dowodów, mogących uzasadnić fakt lub wysokość poniesionych strat, może spowodować całkowitą lub częściową odmowę przyznania tych strat.

Art. 29. Dokumenty mogą być składane w odpisach, urzędowo poświadczonych.

Kwity rekwizycyjne lub talony płatnicze władz rosyjskich lub niemieckich, a również orzeczenia tych władz, protokoły i akty szacunku mienia i strat załączają się przy podaniu o rejestrację do komisji szacunkowej powiatowej i złożone być winny w oryginałach.

O ile poszkodowany nie jest w możności przedstawienia dokumentu w oryginale, to może przedstawić je w odpisie. Pożądaniem jest dołączenie tłumaczeń w języku polskim. Przy przedstawieniu odpisu musi być dołączone zaświadczenie dwóch poręczycieli, stwierdzających na piśmie, że oryginał dokumentu nie był uprzednio opłacony, lub że został opłacony i w jakiej sumie.

Zaświadczenia poręczycielskie mogą być przyjmowane tylko od osób uznanych przez komisję szacunkową powiatową za wiarogodne i majątkowo odpowiedzialne.

Art. 30. Przy szacowaniu strat komisja szacunkowa powiatowa ustala wartość przedmiotu na podstawie jego ceny z okresu przedwojennego, t. j. z przed 1 sierpnia r. 1914 w rublach (w złocie).

W wypadkach, kiedy stwierdzono, że rzecz została nabyta lub wyprodukowana w czasie wojny, należy koszty nabycia i produkcji uwzględnić na podstawie faktycznie poniesionych wydatków.

Art. 31. Ceny jednostkowe poszczególnych przedmiotów zawarte są w tablicach, przesłanych komisjom szacunkowym powiatowym przez Wydział Likwidacji Strat Wojennych. O ile cena da-

nego przedmiotu w tabeli nie jest wymieniona, komisja szacunkowa powiatowa winna ceny te ustalić z udziałem zaproszonych rzeczoznawców i przesłać do Wydziału Likwidacji Strat Wojennych, któremu przysługuje prawo w razie znacznej rozbieżności cen, ustalonych przez poszczególne komisje szacunkowe powiatowe, poczynić zarządzenia dla ujednolinitenia cen.

Art. 32. Komisja szacunkowa powiatowa, stwierdzając wysokość straty, uwzględni stan zużycia przedmiotu bezpośrednio przed jego zniszczeniem, oraz potrąca wartość pozostałych części uszkodzonego obiektu, które mogą być jeszcze użytkowane.

Art. 33. Protokoły sporządzone w swoim czasie przez władze powiatowe, gminne lub miejskie oraz sprawy o odszkodowanie, rozpatrywane przez rozmaite komitety i instytucje społeczne, zajmujące się rejestrowaniem, ustalaniem i oszacowaniem strat, powinny być przez komisję szacunkową powiatową uważane jako materiał pomocniczy i sprawdzane na zasadach ogólnych.

Art. 34. W celu informacji komisja szacunkowa powiatowa ustala także w ogólnych cyfrach wysokość sumy niezbędnej na odbudowę zniszczonego mienia, na dzień 1 stycznia roku 1921. Samą tę notuje komisja w orzeczeniu pozostającym w aktach sprawy poszkodowanego. Sposób ustalania wysokości sumy, niezbędnej na odbudowę, określonym będzie w oddzielnym przepisie.

Art. 35. Termin preklazyjny na składanie deklaracji oznacza się na dzień 15 czerwca r. 1920. Wszelkie deklaracje, które wpłynęły do komisji szacunkowej powiatowej po tym terminie, rozpatrywane nie będą i muszą być zwrócone petentom. Podania przesłane pocztą winny być przez komisję szacunkową powiatową rozpatrywane, o ile były nadane nie później niż 15-go czerwca, co może być udowodnione kwitem lub stemplem pocztowym.

Dla osób, wskazanych w art. 12 niniejszego okólnika, termin składania deklaracji przez władze komandne przedłuża się do 15 lipca r. 1920.

O otwarciu komisji szacunkowych a również o powyższych terminach preklazyjnych komisje winny powiadomić ludność przez obwieszczenia, stwierdzone podpisem prezesa komisji szacunkowej.

Art. 36. Wszelkie wątpliwości, wynikające z tego okólnika rozstrzyga w formie ostatecznej Wydział Likwidacji Strat Wojennych.

Art. 37. Okólniki Wydziału Likwidacji Strat Wojennych poz. 93, 94, 193, 231 i 242 tracą moc obowiązującą.

Warszawa, dnia 22 marca r. 1920.

Naczelnik Wydziału

(-) K. Szarski.

645.

O K Ó L N I K

(1275/525) Szefa Sekcji Gospodarczej Komisarjatu Generalnego Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich, zawierający przepisy o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 stycznia roku 1920 o ustaleniach miar i utworzenia urzędów miar (Dziennik Urzędowy Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 4 z dnia 20 stycznia r. 1920 poz. 56) ogłaszam, co następuje:

Taryfa opłat za legalizowanie i awierzowanie narzędzi mierniczych.

Wyszczególnienie przyrządów mierniczych:

I. Przy mi a r y (miary długości).

	Mk. fen.
Przymiar do 1 metra z 20 podziałkami i arsyzna z 16 podziałkami	5 —
Przymiar do 2 metrów z 40 podziałkami i sążnia z 48 podziałkami	10 —
Ponad 2 metry długości z 20 podziałkami na każdym metrze:	
za pierwsze 2 metry	10 —
i za każdy następny metr lub jego część	1 —

II. P o j e m n i k i (miary objętości).

Pojemnik 50 litrowy	30 —
" 20 " (wiadro)	20 —
" 10 i 5 litrowy (garniec, 1/2 wiadra)	10 50
Pojemnik 2, 1 i 1/2 litra (poniżej garnca i wiadra)	7 —
Pojemnik 1/4 litra i poniżej	3 50

III. O d w a ż n i k i.

A. Zwyczajne handlowe.

1. Metryczne.

Odwážniki 50 kilogramowe	14 —
" 20, 10 "	7 —
" 5, 2, 1, 1/2 kilogramowe	3 50
" 200 i 100 gramowe	2 —
" 50 do 1 grama	1 50
Odwážniki kształtu krążkowego do wag nierównoramiennych (dziesiętne, setne i t. p.) do 20 kg. wyłącznie za 1 kg. wagi nominalnej	— 70
	nie mniej niż 1 mk.
Odwážniki kształtu krążkowego do wag nierównoramiennych, wagi nominalnej 20 kg. i więcej od sztuki	17 50

2. Rosyjskie.

	Mk. fen.
Odwážniki 2 padowe	14 —
" 1 padowe, 20 fantowe	10 50
" 10, 5 i 3 fantowe	3 50
" 2, 1, 1/2 i 1/3 fantowe	2 —
" 1/8 fanta 1/2 łuta	1 50
Odwážniki do wag nierównoramiennych (dziesiętne, setne i t. p.) nominalnej wagi do 1 puda wyłącznie, za 1 fant wagi nominalnej	— 35
	nie mniej niż 1 mk.
Odwážniki do wag nierównoramiennych, nominalnej wagi od 1 puda i więcej od sztuki	14 —

B. Precyzyjne (dokładniejsze).

1. Odwážniki 50 kilogramowe	21 —
" 20 "	14 —
" 10 i 5 "	10 50
" 2, 1 i 1/2 kilogramowe	7 —
" 200, 100, 50, 20 i 10 gramowe	3 50
" od 5 gramów do 1 miligram	3 —
2. Pojemniki 50 litrowe	50 —
" 20 " (wiadro)	30 —
" 10 i 5 litrowe (1/2 wiadra)	15 —
" 2 litry i poniżej (poniżej 1/2 wiadra)	10 —

C. Normalne.

3. Odwážniki od 50 kg. do 25 kg. wyłącznie i 2 padowe	16 —
Odwážniki od 25 kg. do 10 kg. wyłącznie i 1 padowe	12 —
Odwážniki od 10 kg. i poniżej (20 fun. i poniżej)	10 —

IV. W a g i.

A. Wagi handlowe zwyczajne.

	Mk. fen.
1. Dźwigniowe proste równoramienne z szalkami	
nośności do 2 kg. (5 fun.) wyłącznie	5 —
" ponad 2 kg. do 10 kg. (20 fun.) wyłącznie	10 —
nośności ponad 10 kg. do 50 kg. (3 pad.) wyłącznie	15 —
nośności ponad 50 kg. (3 pad.) wzyżej za pierwsze 50 kilogr.	15 —
	i po 5 mk. za każde następne 50 kg.
2. Dźwigniowe proste nierównoramienne nośności od 5 kg. do 50 kg. wyłącznie	15 —
3. Dźwigniowe złożone równoramienne (stołowe)	
nośności do 2 kg. wyłącznie	10 —
" ponad 2 kg. do 10 kg. wyłącznie	20 —
" 10 kg. do 50 kg. wyłącznie	28 —

	Mk. fen.		Mk. fen.
Para szalek do wag	5 —	Naczynie pojemności powyżej 410 do	
4. Bezmiary do 20 kg. włącznie	5 —	600 litr. włącznie	50 —
5. Dźwigniowe złożone nierównoramienn-		Naczynie pojemności powyżej 600 litrów	
ne (pomostowe)		za pierwsze 600 litrów	50 —
nośności od 20 kg. (1 pud.) do 100 kg.		i za każde następne pełne lub rozpo-	
(5 pud.) włącznie	28 —	częte 100 litrów po	8 —
nośności ponad 100 kg. (5 pud.) do 500			
kg. (25 pud.) włącznie	58 —	b) Określanie i legalizowanie tary	
nośności (ponad 500 kg. (25 pud.) do		mokrej naczynia za każde naczynie	15 —
1.000 kg. (50 pud.) włącznie	75 —		
nośności (ponad 1.000 kg. (50 pud.) do		Wykonanie napisów od litery lub liczby	1 50
2.000 kg. (100 pud.) włącznie	100 —	Opłata za blankiety na podania	— 50
nośności od 2.000 kg. (100 pud.) wzwyż			
za pierwsze 2.000 kg.	100 —	Czynności urzędnika poza urzędem:	
	za każde	Za każdego urzędnika i rozpoczęty dzień	70 —
	następne		
	1000 kg.		
	14 mk.		
Skale do wag nierównoramiennych		Niezależnie od opłaty za czynności urzędni-	
do 5 kg. (10 fun.) włącznie	10 —	ka poza urzędem, petent obowiązany jest do	
ponad 5 kg. (10 fun.) do 20 kg. (1 pud.)		zwrotu rzeczywistych kosztów przewoza w obie	
włącznie	15 —	strony niezbędnych urzędnikowi przyrzędów i	
ponad 20 kg. (1 pud.) do 100 kg. (5 pud.)		przejazdu. Przy sprawdzania poza miastem pe-	
włącznie	20 —	tenta obciążają oprócz tego djęty dziennie wed-	
ponad 100 kg. (5 pud.)	30 —	ług norm ustalonych.	
6. Automatyczne do ciał sypkich i			
płynnych		Okólnik niniejszy otrzymuje moc obowiąz-	
nośności do 20 kg. włącznie	120 —	ującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzę-	
" od 20 kg. do 100 kg. włącznie	150 —	dowym Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich.	
" ponad 100 kg. za pierwsze			
100 kg.	150 —	Wilno, dnia 26 marca r. 1920.	
	i za każde		
	następne	Szef Sekcji	
	100 kg po		
	16 mk.	(—) K. Świątecki.	
B. Wagi handlowe dokładniejsze			
nośności do 500 g. włącznie	15 —	Naczelnik Wydziału	
" ponad 500 g. do 2 kg. włącznie	20 —		
" " 2 kg. do 10 kg. " "	24 —	(—) A. Trzeciński.	
" " 10 kg. wzwyż	30 —		

V. Różne inne narzędzia miernicze.

Przyrząd do mierzenia drzewa	20 —
Przyrząd do mierzenia wzrostu ludzi i zwierząt	20 —

Naczynia pojemności niekwalifikowanej.

a) wzorcowanie i legalizowanie po-
jemności naczynia.

Naczynie pojemności do 110 litrów włącznie	15 —
Naczynie pojemności powyżej 110 do 210 litr. włącznie	20 —
Naczynie pojemności powyżej 210 do 310 litr. włącznie	30 —
Naczynie pojemności powyżej 310 do 410 litr. włącznie	40 —

OGŁOSZENIE.

LICYTACJE.

646⁶ 6 kwietnia o godzinie 11-aj odbędzie się na st
Wilno tow. sprzedaż z licytacji 3-ech cystern oleju gazo-
wego (waga podług dowodów), przybytych ze st. Jedlicze
№ 504979—12070 kłgr., № 506526—13570 kłgr., № 504379—
15000 kłgr.